

GAZETA LWOWSKA.

Wtorek

N^{er.} 14.

2. lutego 1836.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Z Wiednia. —

C. k. połączona kancelaryja nadworna nadała dwie opróżnione posady komisarzów obwodowych trzeciej klasy w Galicyi nadliczbowemu komisarzowi obwodowemu Adolffowi kawalerowi de Arbuter i galicyjskiemu koncypiscie gubernialnemu, Karolowi Piwockiemu.

C. k. komisya nadworna nauk nadała opróżnioną w Samborze posadę prefekta gimnazyalnego, profesorowi humaniorów w Przemyślu, Rudolfowi Prexel.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ameryka.

W chwili, gdy wielkie nieszczęście, zrządzone przez pożar w Nowym-Yorku wzbudza udział powszechny, może nie od rzeczy będzie udzielić niektórym wiadomości o tém mieście: New-York uchodzi za jedno z najpiękniejszych miast, a pod względem korzystnego położenia swojego nie ma może równego w całym świecie. Jak Wenecya wznosi się z morza na wyspie i mieści w tonie swoim wszystkie bogactwa świata. Jest tak wielkie, jak Paryż. Zaledwo które miasto poszczycić się może takim miejscem przechadzkowym, jak New-York. Z tamtąd rozpoczyna się okazała *Broadstreet* (ulica szeroka), ciągnąca się przez całe miasto, a która pod względem długości i szerokości swojej, spianiatych sklepów, eleganckich namiotów od słońca i t. p. jest nieporównaną. Domy osób wyższego rzędu przystrojone są z największym przepychem w materyje jedwabne, zwierciadła i t. p. Giełda była bardzo piękna i trzymała środek między ponurością, jaką się londyńska odznacza, i wielką elegancyją, która paryżką ozdabia. Miasto New-York posiada trzy teatry. Nic doskonalszego pomyśleć sobie nie można, jak wewnętrzne urządzenie zakładów publicznych w New-York; wszędzie okazuje się prawdziwy umysł praktyczny, który cudzoziemcowi natychmiast w oczy wpada.

W nr. 8, 9 i 10 Gazety naszej z r. b. umieściłmy wyjątki z podanego kongresowi adresu prezydenta Stanów Zjedno-

czonych Jackson, tyczące się Francyi, teraz wyjmujemy miejsca, tyczące się wewnętrznej administracyi państwa tego: »Stan skarbu Stanów Zjednoczonych (powiada prezydent) nie był nigdy więcej pocieszającym, jak obecnie. Cały dług krajowy umorzonym został; inne także pieniężne zobowiązania rządu zaspokojonemi zostały i przewyżka 19 mil. dolarów pozostaje w skarbie. Jeżeli nie użyte dotąd inne artykuły budżetowe użyte mi będą, pozostanie jeszcze 11 mil., które będą mogły być według upodobania obróconemi. Z końcem następnego roku przewyżka wynosić będzie sześć milionów, które obróconemi zostaną na poprawę naszych warsztatów okrętowych, na nowe dzieła narodowe, lub na prędkie ukończenie już rozpoczętych. A ponieważ z resztą w najbliższych latach siedmiu przychody cokolwiek się pomniejszą, a w r. 1842 znacznie upadną, przeto zmniejszenia obecnej taryfy bynajmniej radzić nie można. — Sprzedaż gruntów krajowych uczyniła w tym roku niespodziewany przychód jedenastu milionów. — Najnowsze miennictwa tyczące się ustawy bardzo się korzystnymi okazały, ponieważ one łącznie z przeniesieniem wykupna papierów skarbowych do banków krajowych, i zniszczeniem wszelkich papierowych pieniędzy niżej 20 doll., zniósły monopolijum banku i ten miały skutek, że wszelkie wypłaty w zwyczajnych interesach w złocie i srebrze robionemi bywają — System wychowawczy w akademijach wojskowych korzystnym się okazał. Wypadki w naszych wewnętrznych stosunkach wymagają skutecznego urządzenia milicyi. Dla okazania wewnątrz władzy a odparcia zumachów zewnętrznych, należy nam się opierać na wielkiej masie ludu. Wielka stojąca armija nie da się pogodzić ani z duchem naszej konstytucyi, ani z zasadami naszych współobywateli. Prawy środek między niedostatecznymi uzbrajaniami z jednej, a niebezpieczeństwami i kosztami wielkiej armii z drugiej strony, jedynie w ten sposób osiągniony być może, że mała stojąca armija utrzymana, a potęga fizyczna kraju tak urządzoną zostanie, by w czasie potrzeby użytą być mogła. Podział ludności na klasy wieku jest nato najlepszym środkiem i najprzód można powołać do służby klasy ludności najbardziej zdolne do tego, a potem inne także, jak dalece tego okaże się potrzeba.

))

Blizkim ukończenia jest plan przeniesienia na zachodni brzeg Mississipi krąjowców i ndyjskich, znajdujących się jeszcze w naszych osiadłościach. Wszystkie dotychczasowe próby, tyjące się poprawy Indyjanów, nie udały się. Okazuje się teraz dowiedzioną rzeczą, że Indyjanie nie mogą żyć szczęśliwie w połączeniu z ucywilizowanym społeczeństwem ludzi. — Co się tycze naszej siły morskiej, ta nie jest dostateczną do obrony naszego z tak wielką szybkością wzrastającego handlu. Z uwagi na to i z owej powszechnej uwagi, że ta ku obronie służąca broń narodowa nadarza największe bezpieczeństwo przeciw obcym zamachom, to wypływa, iż potrzeba prędkiego jej powiększenia. — Oprócz tego uwagę wpanów należy mi jeszcze zwrócić na zamachy, które czynionemi były, by za pomocą poczty upowszechnić odezwy wydane do namjetności niewolników, celem podbudzania ich do powstań, a tym sposobem do sprowadzenia na kraj nasz wszelkiej zgrozy wojny niewolników. Część szanownego obywateli naszych tylko z uczuciem niechętnego ubolewania zapatrywać się może na owe czynności, zagrażające w tak wysokim stopniu zgodzie i spokojności kraju, a tak bardzo sprzeciwiające się zasadom związków narodowych, tudzież prawom ludzkości i religii. Szczęście nasze od tego wistocie zawisło, ażeby pokój wewnątrz granic naszych panował, a pokój wtedy tylko panować może, gdy warunki, na którychch związek państw naszych zasadzą się, utrzymanemi będą. Jest rzeczą pocieszającą, że zdrowy ślachtetny umysł i przychylność ludu w państwach, gdzie niewolnictwa niema, do Związku państw naszych i do obywateli w prowincjach południowych, pozwala przybrać tak dobitny ton przeciw uwiedzionym osobom, które osmieliły się na tak przeciwnie konstytucji zamachy, a szczególnie przeciw emisaryjuszom z zagranicy, i spodziewać się należy, iż te zamachy ustaną. Do kongresu należy takie poczynić postanowienia, ażeby wydziału poczty nie nadużywano do tych celów.^a

(Dokończenie nastąpi.)

Portugalia.

Journal de la Haye zawięra list z Lizbony z d. 26. grudnia, z którego wyjmujemy następujące miejsce: »Campos, nasz terazniejszy minister skarbu, jest wynawcą wiary Mojżesza. Mie zapomina o swoim narodzie, i gdyby mu na to zezwolono, a utrzymał się na swojej posiadzie, chce naprawić wielką niesprawiedliwość, a oraz wielką nieroztropność króla Jana III. Ten wypędził Żydów, przez co kraj stracił bardzo znaczne kapitały, które Amszterdam zbogacił, a z postanowieniem inkwizycji zaprowadził nietolerancją,

o którą tak często robiono Portugalii zarzuty. P. Campos chce teraz wszystkich z Portugalii pochodzących Żydów wezwać z Gibraltaru, Marokko i innych miejsc, by z kapitałami swojemi powrócili, pozwalając im na synagogi i publiczne w całym królestwie wykonywanie ich wiary. Mogłoby to w samą istotie być z pożytkiem dla kraju, gdyby się wykonać dało, ale w stanie terażniejszego wzburzenia i nieukontentowania, w jakim się naród znajduje, wykonanie projektu tego mogłoby łatwo do rozruchów ludu stać się powodem. Na każdy sposób źle wybrał p. Campos czas do tego i cokolwiek za nadto się spieszy.«

Hiszpanija.

List z Barcelony z dnia 6. stycznia donosi, że walka, którą ludność tego miasta wszczęła z władzami krystynosów, wypadła ze stratą tych ostatnich i że obwołano konstytucyję z r. 1822.

Moniteur z d. 17. stycznia zawięra o tém następujące dalsze wiadomości:

Sceny mordercze w nocy z d. 4. na 5. b. m. były tylko wstępem do poruszeń rewolucyjnych, których partya deskamizadosów doświadczała przeciw rządowi królówej. Położony d. 5. wieczorem kamień konstytucyjny strzeżony był przez całą noc przy świetle pochodni; lecz z dniem wszystko to zniknęło. Gdy jenerał Alvarez postrzegł obrót, jaki brały owe rozruchy, użył przeciw burzycielom spokojności środków najsurowszych. Jeden tylko batalijon gwardyi narodowej należał do rozruchów. Inne wyraziły najmocniejsze życzenie przyczynienie się do przywrócenia porządku i do ukarania fałcyjonistów. Niektórzy podżegacze krwawych scen uciekli dnia wczorajszego; drugich schwymano i zaprowadzono na pokład angielskiego okrętu liniowego *Rodney*. Odprawiony d. 6. przegład wojska stał się powtórnie powodem do silnych wyrażen się na korzyść rządu królówej. Należący do powstania batalijon gwardyi narodowej otrzymał rozkaz opuścić miasto i wysłano go przeciw karlistom. Środki te przywróciły w Barcelonie spokojność. Mina przybył wieczorem do pałacu kapitanatu jeneralnego. Pochwalił wszystko, co jenerał Alvarez rozporządził. Dnia 7. wieczorem nie pojawił się żaden nowy znak rozruchów.

Podług wiadomości z Barcelony pomordowanych w więzieniu karlistów podają na 141.

Piszą z San Sebastian, że karliści przy zajmowaniu Guetaryi resztę jeszcze domów tego nie szczęśliwego miasta spalili. Listy z d. 7. stycznia donoszą także o przybyciu do San Sebastian brygadyjera Firmin Iriarte w 1,400 ludzi, ciągnących z Bilbao. Przybył także drugi posiłek takiejże ilości i spodziewają się, że Iriarte, posiadający zupełnie zaufanie konstytucyjonistów, zrobi

stanowczą wycieczkę dla dania odsieczy San Sebastianowi i dla zniszczenia szanów karlistowskich.

Wiadomości od granicy hiszpańskiej z d. 12. stycznia nic nowego z teatru wojny nie donoszą. Cordowa w 20,000 zajmuje Wittoryję i godzinę drogi obejmujący obwód tego miasta. Główna potęga karlistów pod Egują opiera się lewem skrzydłem o Salvatierrę, prawem o Villareal de Alava, a środkiem o Escoraza, o milę od Mondragonu.

Wielka Brytania i Irlandya.

Mianowanie lorda kanclerza już nastąpiło i wybór padł na sir Christophera Pypsa, terazniejszego *Master of the Rolls*, którego posadę objął znowu p. Beckerstett.

Minister spraw wewnętrznych wydał okólnik, w którym żąda wyjaśnień w zamiarze bilu dziecięcin, który ma zostać ułożonym.

Policya londyńska śledzi gorliwie wykrycia nieślępowanych gazet, których w kilku dniach kilka tysięcy egzemplarzy zabrano. Roznosiciele tych gazet, po największej części starych ludzi i dzieci, skazano za to na jedno-miesięczne więzienie. — Przeciwnie dnia 11. wieczorem odbyło się w *National-Labour-Exchange-Bazar*, pod przewodnictwem wracającego do Londynu z podróży ku prowincjom północnym pana Feargus O'Connor, liczne radykalne gromadzenie, na którym śród głośniejszych okrzyków uchwalono, ażeby podać do parlamentu o zniesienie nienawistnego stęplu od gazet.

Syn sławnego bramina Rammohun Roy, który czas długi umieszczony był jako sekretarz przy wschodnio-indyjskiem kolegium kontroli, teraz od sir J. Hobhouse na urząd sekretarza w Indyjach wschodnich mianowany został. Jestto pierwszy przykład, że krajowca mianują na tę posadę, doprowadzając do najwyższych urzędów przy rządzie wschodnio-indyjskim i stawiającą go w równi z pierwszymi urzędnikami angielskimi.

Nieszczęście, które dotknęło miasto New-York dnia 16. grudnia, mało zajmuje dzienniki londyńskie. *Globe* i *Sun* podały o tém li doniesienie gazet amerykańskich, nie umieściwszy najmniejszych uwag ani o przyczynie okropnego srożenia się pożaru, ani o skutkach onegoż. *Courier* krótko tylko namienia: »Jestto jednem z owych nieszczęść, potrzebnych człowiekowi, żyjącemu z pracy rąk własnych, ażeby go upokorzyć i przypomnieć mu, że od wyższej zawisł władzy. Spodziewać się potrzeba, że nieszczęście to posłuży jeszcze do tej pożytecznej nauki i spowoduje ludzi do starania się o środki gaszenia pożarów i w tej porze roku, gdy wody niema, tudzież do stawiania domów nie blisko siebie, ażeby zniszczenie jednego nie po-

ciągało za sobą zniszczenia drugich, co przytém nadaje jeszcze tę korzyść, iż więcej będzie powietrza i światła, tych istotnych warunków życia, na których w wielkich miastach zwyczajnie tak bardzo zbywa.

Francyja.

— Na posiedzeniu izby deputowanych dnia 14. stycznia odczytał prezydent odpowiedź, daną przez j. k. mość przy wręczeniu mu adresu izby deputowanych. Odpowiedź ta brzmi jak następuje: »Mości panowie deputowani! Cieszy mnie to, że słyszę od wpanów, iż postępy publicznego rozsądku następują po postępkach naszej pomyślności narodowej. Ta szczególna kombinacyja nada skutkom, osiągnionym dla Francyi przez wspólne działanie wszystkich władz państwa, siłę i trwałość, powiększającą ich wartość. Sposób myślenia, jaki wpanowie dla mojej rodziny okazaliście, głęboko mnie poruszył. Jestto nader przyjemnie dla mnie, gdy widzę, że ów sposób myślenia, którego wpanowie już tyle daliście mi dowodów, także na rodzinę moją rozciągniętem został. Dziękuję wpanom nietylko jako ojciec, ale jako król także, że wpanowie dzieliliście obawy moje, jakie wzbudzała we mnie nieobecność mojego syna, równie jak radość, którą uczuwam teraz, kiedy powrócił podzieliwszy trudy i niebezpieczeństwa naszych walecznych żołnierzy. Spodziewam się, że prace wpanów w ciągu rozpoczętych posiedzeń wypadną dla Francyi niemniej szczęśliwe, jak owe, którym pierwój poświęcałiście się wpanowie z taką gorliwością i patriotyzmem. Starać się będę wspierać wpanów, a najprzyjemniejszą nagrodą moją będzie, gdy szczęście i pomyślność ojczyzny mojej ujrzę codzień więcej wzrastające przez nasze wspólne usiłowania.«

Na posiedzeniu izby deputowanych dnia tegoż przełożył minister skarbu p. Humann 1) ustawę rachunkową z r. 1833; 2) żądanie kredytu dodatkowego z r. 1835 w sumie 16 mil., który wyrównany zostanie przez uchylenie kredytu 20 mil. za tenże sam rok rachunkowy; 3) budżet z roku 1837., którego ogółowa suma wynosi miliard i 12 milionów. Przy tej sposobności o zredukowaniu procentów pięć-procentowych papierów skarbu mówił jako o wielkiej projektowanej poprawie finansowej. Obecne okoliczności zdają się sprzyjać temu. Prawność tej redukcji okazała się zwyciężką z rozpoznaw w roku 1824. przedsiębranych. Pytanie o wypłaceniu długów tych *al pari*, albo o znizeniu stopy procentowej, rozstrzygnionem zostało we wszystkich przekonaniach. Umysły od lat dwunastu obznajomiły się ze skutkami kredytu; prawo ogólne, kodex cywilny, wszystkie przepisy, porządkujące stosunek dłużnika do wierzy-

ciela, rozstrzygnęły tę zasadę. Pytanie słuszności jest również niewątpliwe. Majątek robi za ledwo 3 procentu dochodu; asygnacje skarbowe wydają tylko po 2 procentu; kasy oszczędności płacą, ale tylko jako zachęcenie, pięć-procentu, kurs papierów pięć-procentowych musiałby być dójsć do przeszło 120, gdyby te papiery nie były takimi, któreby można *al pari* odpłacać; nareszcie pożyczka na hipoteki przy większych sumach dzieje się po pięć od sta i byłaby jeszcze umiarkowańszą, gdyby system hipotekarny nie był tak zawikłany. Nie można w istocie nic powiedzieć przeciw słuszności rządu, który 100 fr. płaci za asygnację skarbową, która w średniej cenie za 75 wydana była, to jest gdy przez pewny lat przeciąg przynosiła procentu 6 fr. 80 cent. od 100 fr., i teraz wypłacają za nią wzięty kapitał wraz z dodatkiem 27 procentu. Czy nie byłoby słusnością względem płacących podatki, gdyby starano się złagodzić uciążliwe warunki, zaciągnięte przez skarb w czasach nieszczęśliwych, gdyby wszystkim obywatelom dano udział w dobrodziejstwach, jak i w ciężarach kraju? Kraj bowiem, gdyby procent swojego długu na bardzo wysoką utrzymał stopie, czyż nie stałby się sam przeszkodą do rozwinięcia przemysłu i pomyślności właścicieli? Biorąc politycznie operacja ta byłaby z największym skutkiem i nikt więcej nie mógłby wątpić ani o źródłach pomocy ani o losach Francji, gdyby widziano projekt ten uskuteczniony niebawem po rewolucyi. Kredyt skarbu jest podporą politycznego wpływu, kredyt jest także bronią i żaden kraj nie powinien być mocniejszym w tej broni, jak Francja. Jedynie temi środkami zaprowadzić można równowagę w finansach, i nadać nowy popęd wszystkim użytecznym przedsięwzięciom. Lecz ua przeciwko owemu projektowi wystawiają względy innego rodzaju, które w samej istocie rozważonemi być musiały, lecz którym nie należało całkiem poddać powszechnych interesów kraju. P. Leyraud ubolewał bardzo, że minister nie przedłożył zaraz wniosku do ustawy względem przemiany pięć-procentowych papierów. Izba niech dzień wyznaczy, w którym minister skarbu ma dać wyjaśnienie tej sprawy; chciałby bowiem wiedzieć powody, tamujące dobrą wolę ministra. Lubo pan Humann upraszał o kilka dni odwłoki, izba uchwaliła jednak, by wyjaśnienie tej sprawy dano dnia 18. stycznia.

Z niecierpliwością oczekiwano w Paryżu posiedzenia izby deputowanych z dnia 18go, na którym od ministra skarbu (pana Humann) miano żądać wyjaśnienia względem redukcji papierów skarbowych. Wielu już wtedy było tego zdania, że p. Humann poda się do dymissyi. *Messenger* mówi o tém w dodatku do pisma swojego z d. 17. stycz.

o godzinie 2. po południu: »Powszechnie głoszą, że p. Humann wystąpi z ministryjum i że jutra jako deputowany zajmie miejsce na ławkach izby. Posiedzenie mimo tego niemniej ciekawe będzie, ponieważ p. Humann będzie miał przez to sposobność wyrażania się z większą wolnością.«

Tenże dziennik z d. 18. stycznia tak dalej o tej sprawie donosi: »P. Humann podał rezygnację z posady swojej ministra skarbu. Podają tego następujący powód: Dnia 16. na końcu narad ministeryjalnych wręczono Pu. Humann ułożoną przez pa. Thiers a przez resztę ministrów zatwierdzoną notę do wniesienia jej w izbie deputowanych. Treści tej noty z pewnością wiedzieć nie można, lecz stosownie do zamiarów jej twórców miała mieć ten skutek, ażeby załatwić powstałe w gabinecie nieporozumienia i izbę pod względem redukcji papierów skarbowych skłonić do tej myśli, że środek ten jest niewczesny. Lecz p. Humann wzbraniał się wyraźnie, uczynić kroku tego, do którego go nakłóciano i znikła wszelka nadzieja, iż rzecz ta z jego strony za pomocą koncesyi załatwioną być może.

W nadzwyczajnym dodatku do *Moniteura* z d. 18. ogłoszono pa. d'Argout następcą pa. Humann na posadzie ministra skarbu.

Izba deputowanych pod względem zapowiedzianego wyjaśnienia, tyżącego się redukcji papierów skarbowych, przeszła d. 18. do dziennego porządku. Książę de Broglie oświadczył, że rada ministeryjalna nie zajmowała się dawniej sprawą redukcji, lecz tą razą jest jej zupełnie przeciwną. Co do przyszłości zaś do niczego w tym względzie nie zobowiązuje się gabinet.

Moniteur zawiera przegląd przychodów państwa w r. 1835, z którego okazuje się, że takowe przewyższyły o 18.035.000 fran. dochody z r. 1833 a o 13.589.000 fr. dochody z r. 1834. Niestałe przychody wynosiły 591.720.000 fr.

Proces Fiescha i jego towarzyszy rozpocznie się d. 30. stycznia. Fieschi oprócz pp. Parquin i Chaix d'Estange także pa. Patorni przyjął za swojego adwokata, a zwłaszcza że jest jego ziomkiem, że zna charakter narodowy Korsykańóm i będzie w stanie wystawić sądowi, że oskarżony popełnił swój występki tylko z zemsty za niesprawiedliwe obejście się z nim ze strony rządu.

Widac teraz jeżdżące po Paryżu powozy, całkiem oblepione doniesieniami, a które tak są wieczorem oświecone, że przechodzący łatwo owe doniesienia czytać mogą.

Do osób, od których nie dawno ukarany śmiercią Laccnaire umiał wyludzić pieniądze, należał także p. Scribe. Laccnaire udał się do niego w czerwcu, r. z. z tém oświadczeniem, że zmuszony

jest prędko odjeżdżać, i potrzebuje pieniędzy na drogę. Scribe dał mu w istocie cokolwiek pieniędzy, na co Lacenaire dał się słyszeć: »Będę wpanu zawsze wdzięczny za to, wszelako muszę mu wyznać otwarcie, że gdybyś był nieuczynił za-dosy prośbie mojej, nie byłbyś więcej pisał ani vaudevillów, ani tekstów do oper, ani komedyj.«

Podług *Moniteur Algerien* z d. 21. grudnia, dziesiąty lekki pułk pieszy, który od czterech lat przebywał w Afryce, i miał udział we wszystkich potyczkach z Arabami, wkrótce do Francji powróci. Użyte do wyprawy wojsko może lat kilka jeszcze przebywać będzie w Afryce, ponieważ marszałek Clausel umocowany jest zatrzymać je aż do zupełnego zabezpieczenia spokojności. Po wyprawie przeciw Tremecenowi marszałek zaprowadzi bejów w pięciu stolicach, rozmaitym plemionom, których wierność chce sobie zapewnić przez układy i zakładników, nada kadych, a potem zapewne podejmie wyprawę przeciw bejowi Konstantyny, którego wojsko nie jest liczniejsze, jak Abdel-Kadera. Oddział 10,000 ludzi będzie dostatecznym do zmuszenia Konstantyny do kapitulacji w przeciągu dni czterestu. Sądzą, że bej uznając przewagę Francuzów spieszyć się będzie z zawarciem pokoju, tak, że przed upłynieniem roku bieżącego zakończy się bez wątpienia panowanie Turków i Arabów w rejencji Algierskiej.

Królestwo Obojój Sycylii.

Królowa Obojój Sycylii powiła szczęśliwie królewica.

Niemcy.

Jeżeli uczyniony w Szkocyi przed 7 laty wynalazek ogrzewania pieców gorącym powietrzem, może się liczyć między najpożyteczniejsze wypadki przemysłu badawczego, trzeba stąd wnosić, jaką ważność przywiązać należy do aparatu ogrzewania wynalazku pana Schüffele, który użycie gorącego powietrza, ograniczone dotąd tylko do pieców, gdzie się topią kruszce, rozciągnął do ogrzewania wszelkich pieców, a tym sposobem materiałów palnych znacznie oszczędził. Aparat ten urządził wynalazca pan G. Schüffele z Heilbrunn, wspólnik handlu pana Orth. Ogień jest mocny, pali się prędko i jasno; a oszczędność drzewa, można rachować rocznie 20 do 25 procentu. Można mniemać, iż wynalazek ten, na który w kilku krajach niemieckich i zagranicą wydano patenta swobody, i który bardzo znaczną oszczędność materiałów palnych obiecuje, zaradzi powiększeniu się ceny drzewa.

Prussy.

Król jegomość raczył mianować ministrem sta-

nu pocztmistrza jeneralnego de Nagler, z zatrzymaniem go na dawniej jego posadzie.

Królestwo Polskie.

Czytamy w *Kuryerze warszawskim*: Rada administracyjna Królestwa Polskiego ogłasza następujące rozporządzenie:

W dalszym ciągu postanowienia swego z dnia 29. czerw. (10. lipca) r. b. i na zasadach tamże przywiedzionych, na przełożenie komisji rząd. przychodów i skarbu postanowiła co następuje: Art. 1. Osoby niekorzystające z amnestyi i za granicę zbiegłe, których nieobecność w kraju świeżo wysledzoną została, a mianowicie: Chołmicki Ferd. b. wojskowy, Chotomski Ferd. b. wojsk., Chłędowski T. Adam b. referendarz i redaktor »Dziennika Powszechnego«, Chaliński Adam b. wojsk. - Drewnicki Leon b. wojsk., Helman Fran., Iwiński Jan b. wojsk., Jaworski Hip. h. wojsk., Rokozowski Franc. b. wojsk., Hawecki Józef b. wojsk., Łuczycy Jldef., Morsztyn Eust., Ostrorog Leon, Otter Edw. b. wojsk., Psarski Wikt., Stawiarski Sew. b. wojsk., Stawiarski Ignacy b. wojsk., Turowski Jan., Walewski Maxym. b. wojsk., Węgliński Adam; ulegają karze konfiskaty majątków ich wszelkich, bąc już zasekwestrowanych, bąc następnie wykryć się jeszcze mogących. Art. 2. Tytuły własności dóbr nieruchomości, tudzież kapitałów i praw hipotekowanych, należących do osób w artykule poprzednim wymienionych, winny być na mocy niniejszego postanowienia w właściwych księgach wieczystych na imię skarbu publicznego przepisane. — Działo się w Warszawie na posiedzeniu rady administracyjnej d. 17/29. grud. 1835 r.

Drugie postanowienie rady administracyjnej Królestwa Polskiego opiewa w sposób następujący:

Mając na uwadze, że po wyrzeczeniu konfiskaty na majątki osób niekorzystających z amnestyi, i za granicę zbiegłych, których lista imienna do postanowienia z d. 28. czerwca (10. lipca) r. b. jest dołączoną, niektórych z tych osób powrót do kraju w terminie dozwołonym, a innych śmierć poprzedzająca ogłoszenie manifestu najwyższego z d. 20. paźdz. (1. list.) 1831 r. udowodnionemi zostały, dla czego skutki konfiskaty dotykać ich nie powinny, na przełożenie komisji rząd. przych. i skarbu, postanowiła co następuje: Art. 1. Niżej wymienione osoby, obecnie znajdujące się w kraju, lub zmarłe przed dekretem amnestyi, jako to: Karczewski Fr., Karczewski Cyrjak, Lasocki Fr., Pieniążek Albin, Podnieśniński Józ., Sokolnicki Deme., Tokarski Fr., Uleniecki Ign., Wyszyński Artur, Wężyk Wład., Zboński Xawery, mają być wykreślone z listy imiennnej przy postanowieniu z d. 28. czerw. (10. lipca) r. b. zamieszczonej, a

konfiskata ich majątków ze wszystkimi skutkami cofniętą.

Rosyja.

Ambasador francuzki na ces. rosyjskim dworze baron de Barante, przybył dnia 7go stycznia z familiją swoją do Petersburga.

Wielebny kapłan Paweł Krynicki, niegdyś spowiednik i kapelan cesarza Alexandra i cesarzowej Maryi, 18. grudnia spoczął w Bogu, przeżywszy lat 81. Gdy zwłoki jego prowadzono do cerkwi S. Izaaka, n. pan przyłączył się do orszaku pogrzebowego, dla okazania zmarłemu pobożnymi modłami, ostatniego zaszczytu; kapłan ten był także nauczycielem n. pana w wykładaniu religii.

Wiadomości handlowe i przemysłowe.

(Z korespondencji prywatnych.)

Ulanów d. 28. stycznia 1836. Od nowego roku zakupiono u nas 4,000 korcy żyta z warunkiem odstawienia go na wiosnę galarami na Wiśle, zaś w okolicy Jarosławia 7 do 8,000 korcy po 2 zr. 20 do 30 kr. w. w. z odstawą do Siemniawy, a po 2 zr. 45 kr. w. w. z odstawą do Kopek; tudzież 3,000 korcy pszenicy po 4 zr. 15 kr. a to na handel do Gdańska. Dla spławienia płodów krajowych zakupiono 10 galarów po 70 talarów i 8 pobitek po 100 talarów, a po 480 złp. sprzedano znowu do 30 galarów do Polski. Rotmanów zgodzono według dawniejszego doniesienia mego po 38 do 40, a przedników po 16 do 17 talarów. (Obacz Nr. 5 Gazety Lwów. z r. 1836.) Na zaprowiantowanie statków płacą korzec krup gryczanych po 7 zr. 30 kr. do 8 zr., jęczmiennych po 5 zr. 30 kr. w. w. — Obrabianiem i odstawianiem belek kantowych, bali dębowych, klepek, inurlat i krokwi bardzo się tutaj zajmują. Knpców na żyto jest dosyć, którzy je zamyszlają spławić na belkach i murłatach.

W królestwie Polskiem pokazali się komisanci z Gdańska dla zakupowania pszenicy, za którą płacą po 9 do 10 złp. Za łaszt siemienia kopopnego płacą z odstawą do Gdańska po 440 zł. pr. (licząc 3 zł. pr. na talar pruski).

W Polsce myślą spławić zboże tylko na berlinkach, albowiem asekuranci nie przyjmują ładownych galarów do zabezpieczenia od szkody, chyba że właściciel trzecią część szkody na siebie bierze.

Ołomuniec. Targ na woły dnia 20. stycznia 1836.

Przypędzili: 1) Leib Juda, z Mielca, 65 wołów; 2) Joel Kahm, z Dombrowej, 68; 3) Nei-

ser Franciszek, z Opawy, 86; 4) Nussen Bodner, z Żmigrodu, 96; 5) Jęrzy Moldrzyk, z Cieszyna, 100. Małemi partyjami 204. — Suma przypędzonych 619.

K u p i l i :	sztuk	Cena je-dnej sztuki w w. w.		radasz	Z tych sztuk 1 podług zdania detaxatorów mogła wydać funt. mięsa		Łoju
		zr.	kr.				
Cech rzeźnicki z Ołomuńca, ze st. Nr. 1.	36	140	—	4	360	50	
Trandler, z Więdnia, ze stada Nro. 2.	54	145	—	6	400	60	
Trandler, z Więdnia, ze stada Nro. 4.	72	170	—	8	425	60	
Trandler, z Więdnia, ze stada N. 3.	72	175	—	8	425	70	
Cech rzeźnicki z Ber-na, ze stada N. 5.	81	165	—	—	420	70	
Małemi partyjami . .	274	—	—	4			
Dodawszy do tego radasz	30	—	—	30			
wyniesie summę . .	619						

Z powyższej tabeli poznać się daje targ dzisiejszy. Wołów było 619 średniej jakości; wszystkie zostały sprzedane. Ceny były w porównaniu nieco niższe, jak przeszłego tygodnia, ale też i w Więdniu spadła cena cetnara mięsa na 37 do 38 zr. w. w. Przed targiem kupiono blisko 50 sztuk na ostatnim popasie; prócz tego zakupił Skawiński 141 wołów w Szląsku i popędził przez Lipnik do Więdnia. Na przyszły tydzień spodziewają się więcej wołów.

(Gazeta Krakowska.) **Kraków.** Ceny zboża w czterech gatunkach, na targowicy w Kleparzu przy Krakowie sprzedawanego:

Dnia 25. i 26. stycz-nia 1836 r.	1		2		3		4	
	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.
Korzec pszenicy .	11	24	11	10	10	—	9	—
— żyta	0	15	6	—	5	24	5	12
— jęczmienia.	6	10	6	6	5	15	5	9
— owsa	4	3	4	—	3	24	—	—
— grochu	10	—	9	12	9	—	8	15
— jagieł	20	—	19	—	18	15	—	—
— rzepaku	28	—	27	—	—	—	—	—